

ת"פ 55284/03/15 - מדינת ישראל נגד מני חזון

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד
ת"פ 55284-03-15 מדינת ישראל נ' חזון

בפני
בעניין: כבוד השופטת מיכל ברנט
מדינת ישראל

המאשימה

נגד
מני חזון

הנאשם

נוכחים:

ב"כ המאשימה עו"ד נופר פשרל

ב"כ הנאשם עו"ד שי טובים

הנאשם התייצב

גזר דין

1. הנאשם הודה במסגרת הסדר טיעון בעובדות כתב אישום מתוקן והורשע בעבירות של הריגה, עבירה לפי סעיף 298 לחוק העונשין, התשל"ז-1977; נהיגה בשכרות, עבירה לפי סעיף 62(3) יחד עם סעיף 64ב(א)(2) לפקודת התעבורה [נוסח חדש], התשכ"א-1961; נהיגה בקלות ראש שגרמה לתאונה בה ניזוק רכוש ונחבל אדם, עבירה לפי סעיף 62(2) יחד עם סעיף 38(2) לפקודה.

הצדדים הסכימו להזמנת תסקיר משירות המבחן ולטיעון פתוח לעונש.

2. על פי עובדות כתב האישום המתוקן, ביום 27.12.14 סמוך לשעה 19:00, נהג הנאשם ברכב משא (להלן: "הרכב") בכביש 5612 (להלן: "הכביש") מכיוון מערב למזרח, כשהוא שיכור, היינו, כשבגופו סם מסוכן מסוג קנאביס, החומר הפעיל בקנאביס ריכוז 27 ng/ml ותוצר חילוף חומרים של החומר הפעיל בקנאביס בריכוז של 158 ng/ml.

באותה עת נהג בע"ל (להלן: "המנוח") ברכב מסוג יונדאי (להלן: "היונדאי") בכביש מכיוון מזרח למערב כשאיתו ברכב אר ישוב במושב הסמוך למושב הנהג (להלן: "א").

באותה עת תנאי הדרך היו כדלקמן:

- א. כביש אספלט ישר, יבש ותקין, נתיב אחד לכל כיוון. הנתיבים מופרדים בקו לבן רצוף.
- ב. מזג אוויר נאה, שעת חשיכה, ראות טובה.
- ג. שדה ראייה בכיוון נסיעת הנאשם פתוח לפנים למרחק 678 מטר לפחות.
- ד. מהירות מותרת 80 קמ"ש.

בהגיעו לקילומטר 26 בכביש, ללא כל סיבה, סטה הנאשם עם הרכב לנתיב הנגדי, תוך שחצה את קו ההפרדה, ופגע עם חזית הרכב בחזית היונדאי. בשלב זה הועף היונדאי לשול והתהפך על גוו ("התאונה"). הנאשם סייע בכך שהרכב לא יתהפך שוב לאחר התאונה עד שכוחות ההצלה הגיעו. כתוצאה מהתאונה נפגע המנוח באופן קשה מאוד ונפטר לאחר זמן קצר באותו היום בבית החולים "מאיר" בכפר סבא. לא נגרמו כאבים בחזה, בעין ימין, באף ובאגן שמאל. לנאשם נגרמה חבלה בפניו.

3. תסקיר שירות המבחן:

הנאשם בן 30, רווק, מתגורר עם בת זוגו במשוב "תנובות", עובד כשנה בחברה לעיצוב נוף וגינות. סיים 10 שנות לימוד, סבל מהפרעות קשב וריכוז. נשר מלימודיו ובהמשך פוטר משירות צבאי. בשנת 2008 נדון בגין החזקת סמים לשימוש עצמי וקודם לכן בשנת 2004 נדון בגין עבירות של סחר בסמים והחזקת סמים שלא לשימוש עצמי.

מגיל 16 החל שימוש בחשיש בנסיבות חברתיות ופעמים בודדות באקסטזי. סביב שימושו בסמים ומצוקה כלכלית פנה בעברו לסחר בסמים בקרב חוג מכריו. גם בחייו הבוגרים השתמש באלכוהול וסמים באופן מזדמן, לטענתו.

בהתייחסותו לביצוע העבירה, תיאר שימוש בסמים מסוג חשיש ואקסטזי בשילוב עם אלכוהול, כחלק מבילוי. חזר לביתו, ישן מספר שעות מועט ונסע בבוקר בגפו לדר. לשירות המבחן דיווח כי אינו זוכר את התאונה אלא רק את הדקות לאחריה.

סמוך לתאונה חווה התדרדרות נפשית, מצב רוח ירוד, קשיים בשינה וסיוטים. בסיוע טיפול פרטי חש הטבה במצבו אם כי מתקשה להתמודד עם תחושת האשמה הכבדה נוכח מות המנוח והפגיעה בנוסע. מאז התאונה הפסיק כליל את השימוש בסמים.

שירות המבחן התרשם כי הנאשם מבין את משמעות תוצאות התנהגותו וחווה אשמה כבדה, רצה להגיע למשפחת המנוח במהלך השבעה אך סורב ומבקש לפצות את משפחת המנוח.

עוד התרשם שירות המבחן כי הנאשם נמנע באופן הגנתי מלחבר בין היותו תחת השפעת סם לבין רשלנותו כנהג. לאורך המפגשים בשירות המבחן הגמיש עמדתו ובוחר התנהלותו בע לתאונה הקטלנית, דבר המעורר בו חרדה.

הנאשם החל טיפול בעבריינות והתמכרות יומיים לאחר התאונה, במכון פרטי "דף חדש".

לאורך התקופה השתלב בטיפול קבוצתי ופרטני ומסר בדיקות שתי נקיות מסמים.

העובדת הסוציאלית שטיפלה בו התרשמה כי עבר תהליך התבגרות, ביטא אמפתיה לקורבן, גילה אחריות רבה יותר בכל תחומי חייו כשהוא להערכתה נעדר דפוסים עברייניים והתמכרותיים.

כגורמי סיכון להתנהגות עבריינית שקל שירות המבחן את קשייו של הנאשם בהסתגלות ויציבות בעברו, נטייתו לשימוש לרעה בסמים ובאלכוהול, הצורך בריגוש ופריצת גבולות, עברו הפלילי בתחום הסמים וחשיפתו בעבר לגורמים שוליים.

כגורמי סיכוי לשיקום נלקחו בחשבון תפקודו התעסוקתי, הפסקת השימוש בסמים, העדר רישום תעבורתי והשתלבות בטיפול מזה שנה. כמו כן נשקלו היכולת להתייחסות אמפטית כלפי הנפגעים וההערכות הרגשיות לשאת בעונש. שירות המבחן התרשם כי ההליך המשפטי מהווה גורם הרתעה משמעותי ונוכח תקופת הפסילה הצפויה יפחת הסיכון מפניו.

שירות המבחן לא בא בהמלצה טיפולית אך עתר לדחות את עונש המאסר שיושת על הנאשם בחודש ימים על מנת לסייע לו במיון מוקדם מול שב"ס במטרה לשבצו במסגרת כליאה ההולמת את מצבו, מאפייניו וצרכיו בהמשך טיפול והשתלבות בתעסוקה.

4. ראיות לעונש:

ב"כ המאשימה הגיש את גליון הרשעותיו הקודמות של הנאשם ממנו עולה כי הנאשם, כאמור, נדון בשנת 2004 בגין ביצוע עבירות של החזקת סמים לצריכה עצמית, החזקת סמים שלא לצריכה עצמית וסחר בסמים ונדון למבחן של 6 חודשים והתחייבות להימנע מעבירה במשך שנתיים ימים וכן הורשע בשנת 2008 בעבירה של החזקת סמים לצריכה עצמית ונדון למאסר מותנה בן 6 חודשים, התחייבות להימנע מעבירה ופסילה על תנאי בת 4 חודשים למשך שנתיים מלהחזיק או לקבל רישיון נהיגה.

כן העידה אמו של המנוח ב ע ז"ל, הגב' י ש אשר סיפרה כי ב היה בן 34 במותו. לאחר שירותו הצבאי נסע ב לפיליפינים, שם הכיר את אשתו ונולדו להם שלושה ילדים. הוא ואשתו פתחו עסק- קייטרינג והתפרנסו יפה ממנו אולם נאלצו לסוגרו. בעת מותו היו ילדיו בני 3 חודשים, 6 שנים ו - 9 שנים. מאז מותו, האם, האב והאח מסייעים לאשתו של ב לטפל בילדים, הם עברו לגור במושב וכך גם אחיו של ב - נמרוד. הילדים מצויים בטיפול פסיכולוגים. האם אמרה כי אינה מחפשת נקמה ואינה יודעת אם יש דבר שיכול להקל על הצער שלה.

ב"כ הנאשם הגיש תעודה רפואית ולפיה בת זוגו של הנאשם מצויה בתחילת הריון, וכן דו"ח של "דף חדש" שירות לאבחון וטיפול בעבריינות והתמכרויות.

לטיפול זה הגיע הנאשם, כמתואר בתסקיר שירות המבחן, יומיים לאחר התאונה, דיווח על שימוש במריחואנה על בסיס מזדמן וחברתי ועל שימוש בסמים הגורמים להזיות בנסיבות חברתיות.

למטפלת, עו"ס מיכל לובלסקי מסר כי אין לו עבר פלילי, כי בעת הנהיגה לא היה תחת השפעת סמים אלא עשה בהם שימוש ערב קודם לכן ולאחר טיפול של כשנה התרשמה כי מדובר באדם ללא דפוסים עברייניים וללא

דפוסים התמכרותיים, אשר מוכיח יכולת תפקוד טובה, וראוי כי ענישתו תהא צופה פני עתיד.

בחקירתה אישרה גב' לובלסקי כי הנאשם נהג להשתמש בסמים קלים פעמיים עד שלוש בשבוע, שימוש ספוראדי באקסטזי, הודתה כי לא היתה מודעת לעברו הפלילי, כי הטיפול התמקד בשימוש בסמים, וכי עיקר הטיפול התמקד באשר קרה לאחר ביצוע העבירה.

יש לציין כי נתונים רלבנטיים כגון עברו הפלילי של הנאשם, שתיית אלכוהול ושימוש בסמים נוספים כאקסטזי כמו גם שעות שינה מועטות ערב התאונה לא הובאו לידיעת הגב' לובלסקי.

אביו של הנאשם, מר ישראל חזון העיד כי חלה בסרטן הריאות בשנת 2013, הנאשם הוא זה שסייע בידו לכל אורך תקופת הטיפולים ואף כיום לאחר שהבריא הוא וסובל מכאבים הוא מסתייע בבנו - הנאשם - כשיש צורך בכך.

הנאשם בדברו האחרון הביע השתתפותו בצער משפחת המנוח, צער וחרטה על האירוע והבנה כי עליו לתת הדין על מעשיו.

5. טיעוני הצדדים לעונש:

טיעוני ב"כ המאשימה:

על פי עובדות כתב האישום המתוקן הנאשם נהג ברכב משא כשהוא שיכור, דהיינו כשבגופו סם מסוכן מסוג קנביס. באותה עת נהג המנוח ברכב בנתיב ממול. הנאשם סטה עם רכבו לנתיב הנגדי תוך כדי שחוצה קו הפרדה רצוף ופגע עם חזית הרכב שלו בחזית רכב המנוח. רכבו של המנוח הועף לשול והתהפך על גוו וכתוצאה מהתאונה המנוח נפצע באופן קשה ונפטר עוד באותו היום ואשר ישב ליד המנוח נפגע כמצוין בכתב האישום המתוקן.

הערך החברתי הערך הוא ערך חיי אדם וקדושת החיים והגנה על שלומם של המשתמשים בדרך. מידת הפגיעה בערכים המוגנים היא גבוהה מאחר שמעשי הנאשם הביאו למותו של אדם צעיר שלו שלושה ילדים קטנים. מידת האשם גבוהה מאחר ומדובר במי שנהג ברכב כשהוא שיכור. מתסקיר שירות המבחן עולה כי במסגרת בילוי בלילה לפני האירוע, הנאשם צרך סמים ביחד עם אלכוהול וגם ישן שעות מועטות במהלך הלילה ועל אף כל אלה נהג ברכב משא. מדובר ברכב משא שמחייב רמת זהירות גבוהה יותר מאשר רכב פרטי. מבחינת מדיניות הענישה הנהוגה, קיימת בשנים האחרונות מגמה איטית של החמרה. לנאשם עבר פלילי ולא מדובר באדם צעיר. ב"כ המאשימה עתר להמשיך את מגמת ההחמרה, וזאת מאחר והנאשם יצר סיכון באופן מודע בכך שצרך סמים ולדבריו גם לא ישן מספיק בלילה לפני האירוע. היתה לנאשם מודעות מלאה, יצירת סיכון, סיכון שהתממש. חלקו של הנאשם בעבירה הוא מלא. הוא ביצע לבדו את העבירה. הנזק שצפוי היה להיגרם הוא גדול, הן לנאשם והן למשתמשים בדרך והנזק שנגרם בפועל קשה וחמור. לנזק יש מעגלי פגיעה נוספים כפי שעלה מעדות אימו של המנוח. הפגיעה היא בילדים, באישה ובמשפחה המורחבת, נזק רגשי ונזק כלכלי. הנסיבות שהביאו את הנאשם לביצוע העבירה אינן נסיבות לקולא, הן לחומרא, באשר הוא יצר סיכון ומימשו במו ידיו.

ב"כ המאשימה עתר לקבוע מתחם של 6 - 10 שנות מאסר ולגבי ענישה בתוך המתחם - מחד, לאור גילו של הנאשם שהוא כבן 31, היותו בעל עבר פלילי בעבירות רלוונטיות, בעבירות סמים טען כי יש להחמיר עימו ומאידך יש ליתן משקל לעובדה שהנאשם לקח אחריות ושיתף פעולה עם גורמי הטיפול. אלא שעל אף הטיפול מול שירות המבחן ומול גב' לובלסקי, הנאשם מתקשה להעמיק מול מידת רשלנותו ולהכיר בקשר שבין הסמים לבין העמדתו והעמדת אחרים בסיכון. גם שירות המבחן סבר שהנאשם מצוי רק בראשיתו של הליך. מכל אלה עולה שאין מקום לסטייה מהמתחם משיקולי שיקום.

העונש לטעמו של ב"כ המאשימה צריך להיות בשליש האמצעי של המתחם, 8 שנות מאסר בפועל, מאסר על תנאי ממושך, פסילת רישיון ממושכת, פיצוי משמעותי למשפחת המנוח, פיצוי הולם לא שנפגע בתאונה וחילוט הרכב בו בוצעו העבירות.

ב"כ המאשימה הפנה לפסיקה התומכת בעמדתו העונשית כמפורט להלן:

בע"פ 1894/14 צ'קול נ' מדינת ישראל - בגין עבירות הריגה, חבלה חמורה ונהיגה תחת השפעת משקאות משכרים נקבע מתחם שנע בין 4 ל-10.5 שנות מאסר, והוטל על המערער, שהיה נהג חדש, עונש של 8.5 שנות מאסר והפעלת מע"ת במצטבר. בית המשפט אישר את המתחם ואת העונש שנקבעו והדגיש כי על המערער היתה החובה לוודא שנוסעיו חגורים בחגורת בטיחות בעת הנסיעה.

ת"פ (מחוזי י-ם) 19434-06-11 מדינת ישראל נ' אלמליח - בגין עבירות הריגה, חבלה חמורה ונהיגה בשכרות (שקמה מכוח סירוב להיבדק לשרידי אלכוהול) נקבע מתחם הנע בין 4 ל-10 שנות מאסר, ונגזרו 6 שנות מאסר בפועל תוך התחשבות בכך שהנאשם שם נפצע בעצמו בתאונה. יצוין כי הנסיבות שם היו הסעת 6 נוסעים ברכב אף שמותר להסיע בו 5 נוסעים בלבד, כשרובם לא חגורים, וזאת כשהוא שיכור ועייף ואף שחבריו הזהירו אותו לבל ינהג במצב זה. כן העיר בית המשפט שעל המאשימה היה לעתור לעונש חמור יותר וזאת לאור הצורך להחמיר בענישה בעבירות הריגה בתאונות דרכים.

על פסק דין זה הוגש ערעור לבית המשפט העליון שנדחה (ע"פ 7066/13).

בת.פ. (מחוזי תל-אביב) 8939-08-13 מדינת ישראל נ' אלכסנדר צ'ורני נגזרו על הנאשם שהורשע בהריגה וגרימת חבלה חמורה כאשר נהג בשכרות, שבע שנות מאסר בפועל, מאסר על תנאי, שלילת רישיון הנהיגה למשך 15 שנים ופיצוי לעזבון המנוח ולנפגע הנוסף. המתחם שנקבע היה מתחם הנע בין 5 ל- 12 שנות מאסר.

טיעוני ב"כ הנאשם לעונש:

ב"כ הנאשם בחר להדגיש את הנקודות לזכותו של הנאשם, אשר סייע בכך שהרכב לא יתהפך שנית עד שהגיעו כוחות ההצלה. הוא הניח את ידיו ואת גופו כדי שהרכב לא יתהפך שוב לתהום שהייתה שם, וזוהי התנהגות שיש לעודד. אמנם הנאשם נשר מבית הספר בכתה י' ומהצבא אך מדובר בנאשם דיסלקטי. למרות קיומה של חזקה בחוק, והיות הנאשם תחת השפעת גראס, הוא לא היה מסטול, וזה מאבחן מעניינו של אדגך שביצע את

התאונה כשהוא נרדם. ההשפעה לצורך הענישה לא הייתה כזו שלא אפשרה לו לתפקד, כפי שקבעה הגב' מיכל לובלסקי שאישרה כי הנאשם השתמש בסמים ברמה חברתית אך לא ברמה שהפריעה לתפקוד.

לדעת ב"כ הנאשם, מתחם הענישה במקרה זה נע בין שנתיים לחמש שנות מאסר.

לנאשם עומד להיוולד ילד שיגדל, למעשה, ללא אב.

לעניין הפערים בין התסקיר לחוו"ד - אמנם הושמט מחוות הדעת השימוש באלכוהול, אלא שהמומחית מטעם ההגנה אינה אמורה להתעכב על כל פרט. מהתסקיר עולה עד כמה הנאשם אינו עבריין כשהוא שיתף את קצינת המבחן בכל מה שקרה לילה לפני, קרי: על שימוש במריחואנה, באלכוהול ובאקסטזי, דברים שלולא שיתף את קצינת המבחן לא היו ידועים לאיש.

ב"כ הנאשם עתר שלא ליתן משקל יתר להרשעותיו של הנאשם שהסתיימו בצו מבחן טהור שכן אדם המרצה מאסר ולא למד לקח יוצר מצב בעייתי. אמנם הנאשם נדון בשנת 2004 ובשנת 2008 בגין עבירות סמים אלא שהוא השתמש בסמים כל השנים.

לעניין החבלה - בזכות אותה התנהגות של הנאשם, ככל הנראה, לא קרה דבר למי שישב לצד המנוח ברכב. אין בהוראת החיקוק ולא בעובדות חבלה, רק מכות ולכך יש משמעות.

6. דין והכרעה:

קביעת מתחם העונש ההולם

הנאשם הורשע בעבירות של הריגה, נהיגה בשכרות, ונהיגה בקלות ראש שגרמה לתאונה בה ניזוק רכוש ונחבל אדם.

הערך המוגן בעבירות אלה הינו קדושת החיים והגנה על שלומם של המשתמשים בדרך.

הנאשם פגע בערך המוגן האמור בכך שנהג בעודו תחת השפעת סמים, ברכב משא שפגיעתו ככל שמתרחשת הינה פגיעה קשה, ונטל על עצמו סיכון מודע לכך שנהיגתו עלולה להסתיים בתוצאה קטלנית. למרבה הצער סיכון זה התממש, והוביל לתאונה קשה בה קיפד את חייו צעיר, אב לשלושה ילדים קטינים ונפצע בחור נוסף. כתוצאה מכך, נגרמה טרגדיה משפחתית קשה וכואבת כמתואר מעלה.

"לא נקמנות ולא הרצון לרצות איש הם העומדים לנגד עיניו של בית המשפט בבואו לגזור דינו של עבריין, כי אם השאיפה להגשים את התכליות הניצבות בבסיסו של הדין הפלילי, בכללן תכליות ההרתעה והגמול. על בית המשפט להרים את תרומתו ולשאת במלאכת המאבק הנחוש בתאונות הדרכים, וזאת באמצעות מתן ביטוי

לערך קדושת החיים על ידי הטלת ענישה מחמירה...בשל האמור לעיל, עלה בשנים האחרונות רף הענישה בעבירות מסוג זה" (ע"פ 8191/08 ג'בארה נ' מדינת ישראל).

בהתחשב בנסיבות ביצוע העבירה בתיק זה, ובהן מחד מידת הפגיעה במנוח ובא, והעובדה שהנאשם נהג ברכב כשהוא עייף ותחת השפעת סמים, ומנגד בכך שהנאשם מיד לאחר התאונה מנע פגיעה חמורה יותר בא על ידי החזקת הרכב ומניעת התהפכותו, ובהתחשב ברמת הענישה הנוהגת, באתי לכלל מסקנה כי מתחם העונש ההולם במקרה זה, נע בין 4 ל-10 שנות מאסר בפועל.

קביעת העונש בתוך המתחם

לא מצאתי כי מתקיימים בענייננו תנאים המצדיקים סטייה לקולא ממתחם העונש ההולם, באשר אין כל המלצה טיפולית נוספת בעניינו של הנאשם.

בנסיבות אלה, באתי לקבוע את עונשו של הנאשם בתוך המתחם. הנאשם, בן 30 שנה וללא עבר פלילי מכביד, נטל אחריות מלאה על מעשיו והביע צער עמוק על השלכות מעשיו, אף כי כשל בהתנהלותו. מתסקיר שירות המבחן עולה כי אף שהנאשם לא שהה מעולם מאחורי סורג ובריח, ידוע לו כי העונש לו הוא צפוי בגין מעשיו הינו עונש מאסר, ובמסגרת טיפול קבוצתי הוכן הנאשם להתמודדות עם מצב זה..

בנסיבות אלה, עונשו של הנאשם צריך להיקבע ברף התחתון של המתחם.

בהתחשב בכך אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

- א. 5 שנות מאסר לריצוי בפועל.
- ב. 12 ח' מאסר על תנאי, והתנאי שלא יעבור עבירה בה הורשע במשך 3 שנים מתום ריצוי עונש המאסר.
- ג. בהתחשב במצבו הכלכלי הדחוק של הנאשם, ובכך שאין כל פיצוי כספי שיהא בו להקטין את כאבה של המשפחה, מצאתי להטיל על הנאשם פיצוי כספי למשפחת המנוח בסך של 20,000 ₪.
- ד. פסילה בפועל מלהחזיק או לקבל רישיון נהיגה למשך 15 שנים החל ממועד שחרורו ממאסר.

זכות ערעור לבית המשפט העליון תוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, ב' סיוון תשע"ו, 08 יוני 2016, במעמד הצדדים.